

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. listopadu 2016 samosoudcem Mgr. Jitkou Neterdovou, t a k t o:

Obžalovaní

1. [REDACTED]

nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

2. [REDACTED],

roz. [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

j s o u v i n n i,

že

dne 15.8.2014 a 19.8.2014 obž. [REDACTED] a obž. [REDACTED] dne 19.8.2014 při vzájemném osobním jednání s leaderem a kandidátem volební strany Mostečané Mostu [REDACTED], nar. [REDACTED] tohoto ovlivňovali, aby u voličů zapsaných ve volebním seznamu pro volební okrsek č. 20 v Mostě - Chanově zajistil, aby tito při volbách do zastupitelstva Statutárního města Mostu konaných ve dnech 10. a 11.10.2014 volili nejen kandidáty strany Mostečané Mostu, ale aby zároveň svými preferenčními hlasy volili i kandidátku volební strany Sdružení Mostečané Mostu [REDACTED], za což mu přislíbili pro tyto voliče uspořádat zábavu s pohoštěním zdarma,

t e d y jinému a pro jiného v souvislosti s výkonem volebního práva slíbili majetkový prospěch, aby volil v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle,

č í m ž s p á c h a l i

přechin maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku,

a odsuzují se

oba obžalovaní

podle § 351 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **o s m i /8/ měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu **j e d n o h o /1/ roku.**

O d ů v o d n ě n í

Shora popsany skutkový stav byl zjištěn z výpovědi obžalovaných, svědka [REDAKCE], čtených úředních záznamů o podaných vysvětleních [REDAKCE], [REDAKCE] nahrávky pořízené [REDAKCE].

Obžalovaný [REDAKCE] slyšen při hlavním líčení, odkázal na svoji výpověď učiněnou v přípravném řízení s tím, že má dojem, že projednávaná věc byla vyprovokovaná, v tomto směru se vyjadřoval i na policii, aniž by to kohokoliv zajímalo. V přípravném řízení pak uvedl, že s [REDAKCE] byl v kontaktu asi čtyři roky, souviselo to s fungováním janovského fotbalového týmu AVE Roma. Před volbami v roce 2014 se s ním také sešel, schůzku inicioval pan [REDAKCE]. Na schůzce byl pouze pan [REDAKCE], nepamatuje si, co bylo jejím obsahem. Mimo jiné se chtěl setkat s [REDAKCE]. Schůzku několikrát urgoval. Zřejmě s [REDAKCE] řešil i skutečnosti související s volbami do zastupitelstva. Není si jist, ale domnívá se, že mu [REDAKCE] nabízel, že obyvatelé Chanova budou volit [REDAKCE]. Netuší, zda mu za to přislíbili nějakou výhodu. Schůzku s [REDAKCE] zprostředkoval, neví, co bylo jejím obsahem. Ze strany [REDAKCE] jako lídra jiné strany zazněla nabídka hlasů, bylo jim to divné, brali to jako provokaci. Byl tam požadavek na nějakou zábavu. Neví, zda [REDAKCE] byla na schůzce po celou dobu, bylo to před volbami, neměla moc času, schůzka proběhla až na několikátý pokus. Využil nabídky [REDAKCE] a požádal ho preferenční hlasy, nevěděl, že je to trestné. Je možné, že to toho hovorů byla i spoluobžalovaná. Ví, že když to [REDAKCE] nabízel, kroutila nesouhlasně hlavou, jako že to není potřeba, pokud si to dobře pamatuje. Večírek neproběhla, spoluobžalovaná by do ničeho takového ani nešla. Podle něj byl [REDAKCE] použit jako nástroj k provokaci.

Obžalovaná [REDAKCE] v rámci hlavního líčení zpochybnila obsah obžaloby, protože nikomu, tedy ani [REDAKCE], nic nenabízel. Na schůzku s ním ani jít nechtěla, měla v té době nad hlavu povinností. Uvolila se jít na schůzku, protože se svědkem řešila již dříve věci kolem fotbalu. Jsou to Romové, každou chvíli něco chtějí. Sice vzdorovala, ale nakonec přišla, věnovala tomu asi půl hodiny. Sešli se v hale, pokud jde o téma, očekávala, že bude řeč o fotbale, byť mají ve zvyku měnit témata. Podle ní vyplývá i z toho záznamu, že není nikomu nic nabízeno. Byl to vágní rozhovor, který chtěla mít co nejrychleji za sebou, neboť to bylo o ničem. Proto tu schůzku ukončila. Kromě fotbalu ji pan [REDAKCE] vyprávěl o tom, jak půjdou do voleb, mluvil i o tom, zda udělat či neudělat mejdan. Semlel to dohromady, nepřikládala tomu váhu. Ani rozhovoru, ani případným nabídkám, kdy on tam naznačoval množnost pomoci sdružení. Na to mu odpověděla, že ne. Ani se o tom nechtěla bavit dál, neměla k tomu mandát a [REDAKCE] nepovažovala za dobrého reprezentanta. Něco k tomu řekla, aby se to rozplynulo. Neodešla, protože jí to nedovolila vrozená slušnost. Řekla mu, že se nic takového dělat nebude, ať na to zapomene, že na to nikdo nemá peníze. Protože výpověď obžalované z přípravného řízení byla v některých bodech odlišná, byla tato přečtena soudem. V přípravném řízení uvedla, že zná dobře charakterové vlastnosti [REDAKCE], nikdy by se tedy na něj s ničím neobrátila. Před volbami v roce 2014 ji uháněl, proběhly snad

dvě schůzky. Považovala je za provokaci z jeho strany, nebrala je vážně. Domnívala se, že schůzka má být kvůli fotbalu. ■■■■■ žádal o schůzku pana ■■■■■, ten následně oslovil ji. Pan ■■■■■ se na schůzce chlubil tím, že založil politické uskupení, které mělo stejný název jako již existující uskupení. Další věci si nepamatuje, nepovažovala je za důležité. Komunikaci nebrala vážně, vypustila to z hlavy. Nepamatuje si, zda se řešilo tzv. křížkování. Nepamatuje si, že by se řešil nějaký večírek. Nesouhlasila s uspořádáním večírku, neví, kdo by ho platil. Schůzka s ■■■■■ pro ni byla hodinou ztraceného času. K rozporům obžalovaná uvedla, že si to již skutečně nepamatuje a odkazuje na to, co bylo řečeno v přípravném řízení. Slovo „mejdan“ zaznamenala až v momentě, kdy nahlížela do spisu. Pokud před soudem s více než ročním odstupem uvedla, že s mejdanem přišel pan ■■■■■, a ona to odmítla, a na policii uvedla, že si to nepamatuje, stále platí, že si to nepamatuje, zmiňuje to, co vyčetla ze spisu. Omluvila se, že nepochopila, že má před soudem popsat, co se skutečně stalo, nikoliv co vyčetla.

Svědék ■■■■■ zná oba obžalované, řešil s nimi úřední věci kolem sdružení a kvůli fotbalu. Schůzky v srpnu 2014 iniciovala paní ■■■■■ s tím, že se má dostavit na sportovní halu do kanceláře k panu ■■■■■. Bavili se o všem možném zpočátku, pak přišla řeč na volby, které se měly konat. První schůzku tam nic moc nevyjednali, potom nějakým způsobem požádal o nahrávacího, protože věděl, že se bude jednat o volbách a chtěl si to podchytit. Nahrávacího dostal, nahrálo se to. Bylo slibováno, že když udělají volby, že dostanou práci a že se udělá oslava, a že by se pak domluvili na penězích. Udělal si svoji kandidátku, čistě rómskou, a lidé, kteří na kandidátce byli, bylo jim vyhrožováno, že je vyhodí z evidence, ze sociálek atd. To se stalo před tou schůzkou. Myslí si, že to byl nátlak od paní ■■■■■. Na schůzku šel, protože má nějakou slušnost, když ho někdo volá. Nehledě na to, že věděl, že se tam bude jednat o hlasy. Dělá se to tak každé čtyři roky. Když byly volby, dva kluci volali na policii, že se tam kupčí s hlasy. Schůzku iniciovala paní ■■■■■, sama ho telefonicky kontaktovala. Schůzka po prvním telefonátu byla v řádu týdnů. Na první schůzce se bavili o občanském sdružení, tam byl ještě bez nahrávacího zařízení. Na další schůzku si zajistil nahrávací zařízení, kontaktoval pana ■■■■■. Nenapadlo ho kontaktovat policii. Předmětem druhé schůzky byly samozřejmě volby, chtěli hlasy, že zajistí lidi v Chanově. S návrhem oslavy pro obyvatele Chánova přišla paní ■■■■■, pan ■■■■■ u toho byl. Myslí, že to řekl pan ■■■■■ a paní ■■■■■ řekla „takhle by to mohlo být“. Výslovně neřekl, že to nepřijímá, rozešli se s tím, že se zkontaktují. Nepamatuje si už, co vypovídal na policii. V přípravném řízení uvedl, že byly dvě schůzky, které si nahrával. Ví, že na jedné ze schůzek se ho obžalovaná vyptávala na pana ■■■■■. Reagoval tak, že pokud tohle má být předmětem schůzky, tak odchází. Schůzky se týkaly voleb, na jedné z nich byli obžalovaní a on, u druhé si nevzpomíná, nahrávky předal panu ■■■■■. Myslí si, že obžalovaná řekla, že je ochotná udělat nějakou oslavu pro obyvatele Chánova s tím, že by obyvatele volili její stranu. Myslí si, že byla jen na jedné schůzce. Na schůzce se řešil i fotbal. Schůzky byly v kanceláři obžalovaného ve sportovní hale, možná 14 dnů před volbami. On sám o schůzku s obžalovanou nežádal, obžalovaný mu volal, že má přijít, že tam bude i ■■■■■. Myslí, že se řešily preferenční hlasy. Nahrávacího poskytl pan ■■■■■, schůzky nahrával, protože čekal, že se tam budou řešit volby. Nahrávky předal panu ■■■■■. Schůzky se nahrávaly celé, během hovoru se nedorozumívali gesty. Pokud na policii řekl, že ho kontaktoval obžalovaný a před soudem hovořil o obžalované, je si jist, že to byla obžalovaná. Před hlavním líčením si věci znovu nechal projít hlavou, je to tak, jak uvádí před soudem. Výpověď na policii je zčásti pravda, na něco zapomněl, neměl čas nad tím přemýšlet. Uznává, že nahrávku měl předat policii, ale nenapadlo ho to. Nikdy za to neměl žádnou výhodu. Obhájcem byl dotazován na okolnosti založení své strany s tím, že pomoc a podporu mu poskytl pan ■■■■■. Následně byli kandidáti popotahováni ze strany úřadů.

Obžalovaní i státní zástupce dali souhlas se čtením úředních záznamů o podaném vysvětlení [REDAKCE] a [REDAKCE]. [REDAKCE] společně s [REDAKCE] založili romský fotbalový klub. V létě přišel [REDAKCE] s nápadem založit politickou stranu, ptal se ho, jestli do toho půjde s ním. On to odmítl, ví však, že tam vstoupilo asi 50 lidí. Někteří z kandidátů tam měli uvedeno, že jsou živnostníci, v důsledku čehož jim byly odnímány sociální dávky. Spousta lidí ho spojovalo s touto stranou a napadli ho kvůli tomu, protože má s [REDAKCE] ten klub. Na internetu dohledal, jak těm lidem pomoci. Podle jeho rady lidi z kandidátky odstupovali, poskytl jim k tomu formulář. Bylo to v době, kdy se z toho [REDAKCE] zhroutil a byl v nemocnici. Nábor do strany si zajišťoval [REDAKCE]. Jednou byl přítomen jednání [REDAKCE] obžalovaným, bylo to proto, že obžalovaný chtěl uspořádat v Chanově mítink. Neví, že by se tam jednalo o nějakém ovlivňování voleb. Na této schůzce bylo dohodnuto, že se sejdou i s obžalovanou. Bylo to asi za 14 dnů, točilo se to kolem mítinku, do hovoru se ale nezapojoval. Později mu obžalovaný řekl, že obžalovaná mu řekla, že ji [REDAKCE] zklamal a žádný mítink nebude. Neví, jaký večírek a proč chtěla v Chanově dělat. Neslyšel, že by se mluvilo o kandidátkách, způsobu hlasová či panu [REDAKCE]. Jen se ptali, proč [REDAKCE] kandidoval, a že by bylo lepší, kdyby odstoupil. [REDAKCE] byl policií vyslýchán zjevně k odlišnému skutku, kde se zmínil, že bude prověřováno hospodaření ve sportovní hale. Dále uvedl, že pro potřeby policie předložil nahrávky, které zajistil [REDAKCE]. V rámci výslechu připustil, že [REDAKCE] pomohl se založením strany, neboť chtěl, aby si obyvatelé Chanova volili vlastní stranu a nebyli korumpováni osobami z jiných stran. Dopředu [REDAKCE] řekl, že na něj bude vyvíjen nátlak, proto ho na schůzky vybavil nahrávacím zařízením. Předložil ještě další zvukový záznam, který se však netýkal přímo jednání, pro nějž byla podána obžaloba.

Před soudem zazněl zvukový záznam, který byl předložen [REDAKCE] a byl pořízen svědkem [REDAKCE]. Součástí spisu je úřední záznam, v němž je částečný přepis rozhovorů, soud však prezentoval větší část nahrávek, neboť porovnáním nahrávek s tvrzením obžalovaných je zřejmé, že jejich vyjádření jsou poněkud nepřesná. Například obžalovaná opakovaně zmínila, že schůzka se svědkem ji nezajímala, nevěnovala žádnou pozornost hovorům, neboť pro ni nebyly zajímavé, načež krátce po setkání se svědkem hovořila o jím založené politické straně, zpochybňovala schopnost svědka zvládnout tento útok a zajímalo ji, stejně jako při první schůzce obžalovaného [REDAKCE], zda v založení této strany nebyl zájem [REDAKCE], jehož jméno během schůzek zaznělo opakovaně. První schůzky se zúčastnil obžalovaný, svědek [REDAKCE] a [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] neupíral svědkovi možnost politické kariéry, ale za podmínky, že voliči budou zatrhávat podle dohody /výslovně bylo řečeno „kroužky, kam potřebujeme my“/. Když chtěl svědek vysvětlení, jaká je konkrétní představa, obžalovaný navrhl, že ho nakontaktuje na spoluobžalovanou, která mu kroužkování vysvětlí, neboť obžalovaný měl obavu, aby svědek nepokazil, co je rozjeté. V souvislosti se zaškrťáváním bylo výslovně uvedeno jméno spoluobžalované. To, že její jméno podmínkou zmínil [REDAKCE], byt' následně tvrdil, že o ovlivňování voleb řeč nebyla a že se stranou [REDAKCE] nemá nic společného. Obžalovaný zmínil, že pokud tam bude „teta“ /v kontextu dalšího spoluobžalovaná/ a správní lidé, může, ale pokud tam bude [REDAKCE], on už nebude a neví, co bude. Obžalovaný [REDAKCE] při té příležitosti zmínil, že spoluobžalovaná je nedůvěřivá, má už něco za sebou, ale že ji obsah rozhovoru bude tlumočit. Další schůzky se již neúčastnil [REDAKCE], avšak dostavila se obžalovaná [REDAKCE]. Rozhovor pokračoval ve stejném duchu jako při první schůzce, aktivita byla především na straně obžalovaného. Obžalovaná [REDAKCE] po původním rozhovoru o politických aktivitách svědka [REDAKCE] přenechala jednání spoluobžalovanému, do hovoru významněji nezasahovala. Nevyjadřovala ani žádný odpor, když byla řeč o preferenčních hlasech, na zmínky o mejdanech reagovala strohým „jo“ či jiným přisvědčením. Pouze v návaznosti na větu, že svědek chce mejdan, nikoli peníze do ruky, obžalovaná přisvědčila, že peníze do rukou jsou cesta do pekel, mejdan „ju“. Její postoj je zřejmý i z intonace a způsobu reakce. Součástí spisu je částka

sbírky zákonů, v níž bylo publikování rozhodnutí prezidenta o vyhlášení voleb, mimo jiné do zastupitelstev obcí, dále je zde připojena kopie volebního zákona, rozhodnutí o registraci kandidátních listin čtrnácti stran, zápis o výsledku voleb. U Krajského soudu v Ústí nad Labem byl podán návrh na vyslovení neplatnosti voleb do zastupitelstva Statutárního města Mostu konaných ve dnech 10. a 11. října 2014. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18.11.2014 č. j. 40A 41/2014 - 121 byl návrh zamítnut.

Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech / § 2 odst. 6 tr. řádu/ a dospěl k závěru, že žalovaný skutek se stal a spáchali ho oba obžalovaní. Oba obžalovaní připustili, že se zúčastnili schůzek či schůzky /obžalovaná/, nikomu nic nenabízeli, pokud na schůzkách zaznělo něco o volbách, byla to provokace ze strany svědka [REDACTED], přičemž obžalovaná nejprve tvrdila, že se schůzky zúčastnila pouze pasivně, při hlavním líčení již sama uvedla, že případné nabídky pomoci nebrala vážně. Oba obžalovaní jsou usvědčováni výpovědí svědka [REDACTED]. Je úplně jedno, jaká byla motivace jednání svědka k nahrávání hovoru, rovněž lze přisvědčit tomu, že svědek podněcoval podání nabídky, na druhou stranu je nesporné, že tuto debatu vyvolali obžalovaní, kteří se podrobně zajímali o politické ambice svědka. Je nutné zmínit, že výpověď svědka tak, jak ji učinil před soudem, se lišila od té, kterou svědek podal na policii. Je zřejmé, že svědek se s v souladu se svým temperamentem snažil zdůraznit pravdivost svého tvrzení přidáváním dalších podrobností, které měly zdůraznit vinu obou obžalovaných. Za situace, že výpověď svědka by byla ojedinělým důkazem, soud byl měl situaci velmi komplikovanou. Čtené úřední záznamy [REDACTED] a [REDACTED] nebyly žádným přínosem pro důkazní situaci. [REDACTED] byl do celého dění zapojen pouze tak, že byl osobou v pozadí, neboť lze těžko uvěřit, že by svědek sám přišel na nápad založit vlastní stranu, jednat s osobami, které kandidují za jiné strany, a ještě si hovory nahrával. Sám nevěděl, kde si zajistit nahrávací zařízení, nahrávku předal následně [REDACTED] kterému mimořádně leželo na srdci, aby nedošlo k manipulaci voleb, nicméně když dostal nahrávky, neměl čas ani příležitost poskytnout je policii do doby, dokud nebyl vyslýchán sám v souvislosti s jiným skutkem. [REDACTED] byl přítomen jedné ze schůzek, pamatoval si pouze to, že bylo dohodnuto, že dalšího setkání se zúčastní i obžalovaná. Soud měl k dispozici nahrávky, které nebyly opatřeny v souladu s trestním řádem, byly pořízeny soukromou osobou. Z usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 3.5.2007 sp. zn. 5 Tdo 459/2007 vyplývá, že s ohledem na ustanovení § 89 odst. 2 tr. řádu zásadně nelze vyloučit možnost, aby byl k důkazu použit i zvukový záznam, který byl pořízen soukromou osobou bez souhlasu osob, jejichž hlas je takto zaznamenán. Přípustnost takového důkazu je však nezbytné posuzovat též s ohledem na respektování práva na soukromí zakotveného v č. 8 ÚOchrLP, práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí ve smyslu čl. 7 odst. 1 a čl. 10 odst. 2 LPS i ochrany osobnosti upravené v § 12 odst. 1, 2 ObčZ. Při hodnocení uvedeného důkazu pak bude významná především okolnost, zda důkaz v podobě soukromě pořízeného zvukového záznamu není v konkrétní věci osamocen, anebo zda má soud k dispozici jiné důkazy, které potvrzují dokazovanou skutečnost a s nimiž je zvukový záznam v obsahové shodě. Obdobně se k soukromým nahrávkám vyjadřuje Ústavní soud České republiky ve svém nálezu ze dne 9.12.2014 sp. zn. II. ÚS 1774/14, podle něž použitelnost záznamu rozhovoru pořízeného soukromou osobou bez vědomí nahrávané osoby jako důkazu v příslušném řízení je závislá na poměrování chráněných práv a zájmů, které se v této soukromé sféře střetávají. Zásah do práva na soukromí osoby, jejíž mluvený projev je zaznamenán, je ospravedlnitelný zájmem na ochraně slabší strany. Opatření klíčového důkazu je analogické k jednání za podmínek krajní nouze. Je fakt, že svědek [REDACTED] v celé věci nefiguruje osamoceně, de facto se ve věci angažoval [REDACTED], na druhou stranu tento poskytl svědkovi pouze technické zázemí, následně již svědek musel jednat a komunikovat sám, přičemž ve vztahu k osobám, které se v politice pohybují dlouhodobě a mají

velké praktické zkušenosti, je nesporně tou slabší stranou v jednání. Bez ohledu na nepřímé zapojení zástupce dalšího politického subjektu, soud se musel zaměřit nikoliv na jednotlivé osoby, ale na okolnosti mnohem významnější, s významným společenským dosahem, a to že předmětem jednání byla snaha nějakým způsobem zasáhnout do průběhu svobodných voleb, a z tohoto pohledu je soudu lhostejné, jestli ve věci měl někdo nějaký další vedlejší motiv. Dále je nesporné, že policie nedostala originál nahrávky, ale pouze záznam z úložiště a to ještě s velkým časovým odstupem. Tato skutečnost může budít různé pochybnosti, zejména to vypadá tak, že nešlo o to zachovat spravedlivý průběh voleb, ale mít pojistku proti politickým oponentům pro případ nějakého střetu či konfliktu, což však není důvod obsah nahrávky nepoužít. Vzhledem k tomu, že policie nedostala nahrávku hned a v původní podobě, soud se zabýval i otázkou autentičnosti obsahu. Protože však nahrávka nestojí jako důkaz osamoceně, ale je pouze podpůrným důkazem osvědčujícím tvrzení svědka, soud neměl pochybnosti o její věrohodnost. Když soud dospěl k závěru, že obsah nahrávky lze pro účely trestního řízení použít a zveřejnil její obsah, byla potvrzena pravdivost výpovědi svědka [REDAKCE]. Oba obžalovaní, nejprve obž. [REDAKCE], na druhé schůzce pak obžalovaná [REDAKCE], dost podrobně řešili to, že si obžalovaný založil vlastní stranu, to jak, to logisticky zvládl, zda to byl jeho nápad, zda na tom nějak participoval [REDAKCE], což zejména v případě obžalované je v rozporu s její výpovědí o tom, jak ji schůzka a její obsah vůbec nezajímaly a nevěnovala pozornost tomu, co se na ni řeší. Z obsahu obou nahrávek je patrné, že aktivnější z obou obžalovaných byl [REDAKCE], role spoluobžalované byla rolí šedé eminence, která za sebe nechává jednat jiné, nicméně přivukovala tomu, co se řešilo a slibovalo. Byť velmi lakonicky, potvrdila, že nemá problém se zaplacením oslavy, že je to řešení přijatelné oproti možnosti někomu dávat peníze. Příslib zajištění a úhrady oslavy by nebyl protiprávním jednáním, pokud by v souvislosti s ním nezazněla podmínka zajištění preferenčních hlasů. Pokud by se neřešily preferenční hlasy a to, že je nutné zajistit, aby voliči „vykroužkovali“ určité osoby, byla by hrazená oslava na úrovni předvolebních mítinků, v rámci nichž jsou voličům rozdávány guláše, kola, počítače či auta v naději, že až volič půjde vhodit své hlasovací lístky, vzpomene si, od koho něco dostat a z vděčnosti mu tedy dá hlas. Což je však v mnoha případech naděje marná a iluzorní. V daném případě se obžalovaní snažili tuto naději zhmotnit tím, že najdou člověka, který pomůže s preferenčními hlasy, tedy zajistí ovlivnění voličů v poslední fázi rozhodování, což je evidentní příslib majetkového prospěchu /čímž překročili velmi tenkou hranici mezi jednáním ještě akceptovatelným a jednáním již protiprávním/ a dle názoru soudu není nezbytné, aby bylo výslovně řečeno, jaká částka bude uvolněna a jakého počtu osob se bude oslava týkat, neboť počet účastníků je otevřený ve smyslu čím více, tím lépe. Je také nerozhodné, že se akce neuskutečnila, neboť trestný je již samotný příslib majetkového prospěchu v souvislosti s možným ovlivněním výsledku voleb. To už pochopitelně znaky protiprávního jednání nese a obžalovaní tak naplnili skutkovou podstatu přečinu maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku.

Při úvaze o výši a druhu trestu soud zohlednil charakter trestné činnosti, osobní poměry pachatelů a možnosti jejich nápravy. Oba obžalovaní jsou dosud bezúhonní a projednávané trestné činnosti se dopustili před více než dvěma roky. Za této situace přichází v úvahu uložení trestu výchovného charakteru, a to trestu odnětí svobody, jehož výkon bude podmíněně odložen na zkušební dobu. Oběma shodně byl vyměřen trest při dolní hranici zákonné trestní sazby /šest měsíců až tři roky/, tedy v konkrétní výměře osmi měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na nejkratší možnou zkušební dobu, tedy na jeden rok. Takovou zkušební dobu soud považuje za postačující vzhledem k časovému odstupu od spáchání projednávaného skutku a vzhledem k dosavadní bezúhonnosti obžalovaných.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

V Mostě dne 7. listopadu 2016

Mgr. Jitka Neterdová, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení :
Dita Demková

Tento rozsudek nabyl právní moci a vykonatelnosti dnem 25.04.2017 ohledně obou obžalovaných, změna čl. 262 ve výroku o trestu.

Doložku právní moci a vykonatelnosti připojila D. Demková dne 21. 09. 2017.

U S N E S E N Í

Okresní soud v Mostě rozhodl dne 2. března 2017 v trestní věci obž. [redacted], nar. [redacted] trvale bytem [redacted] a [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted] t a k t o :

Podle § 131 odst. 1 tr. řádu se ve vyhotovení rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 7.11.2016 č. j. 5 T 50/2016 - 228 **o p r a v u j e** zřejmá nesprávnost, ke které došlo tím, že ve vyhotovení rozsudku není uvedeno místo spáchání skutku v souladu s vyhlášeným rozsudkem: tedy v Mostě, správně má být ....obž. [redacted] a [redacted] dne 19.8.2014 v **Mostě** při...

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 7.11.2016 č. j. 5 T 50/2016 - 228 byli oba obžalovaní uznáni vinnými přečinem maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea 2 tr. zákoníku.

V písemném vyhotovení rozsudku pak došlo ke zřejmé nesprávnosti a písařské chybě, v jejímž důsledku je rozpor mezi tím, jak byl rozsudkem vyhlášen a v jaké podobě byl vyhotoven. Tato chyba spočívá v tom, že ve vyhotovení rozsudku není uvedeno místo spáchání skutku, tedy Most, bylo tak rozhodnuto o opravě spočívající v tom, že výrok je doplněn o toto místo podle vyhlášení.

Jak vyplývá z uvedeného, došlo při vyhotovení rozsudku ke zřejmé nesprávnosti, soud tedy v souladu s ustanovením § 131 odst. 1 tr. řádu vydal zvláštní usnesení, jímž opravil tuto chybu, jak je uvedeno ve výroku usnesení.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost do t ř í dnů od jeho oznámení prostřednictvím zdejšího soudu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem.

V Mostě dne 2. března 2017

Mgr. Jitka Neterdová, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Dita Demková

Toto usnesení nabylo právní moci a vykonatelnosti dnem 17.03.2017.
Doložku právní moci a vykonatelnosti připojila D. Demková dne 22.03.2017.